

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/97/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124455532
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:6124455532.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v spore žalobcu: Slovak Estate s.r.o., so sídlom v Bratislave, Tallerova 4, IČO: 50 050 907, zast. Advokátskou kanceláriou VASIL & partners, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Kupeckého 320/33, IČO: 47 240 482, proti žalovanému Mestu Prievidza so sídlom v Prievidzi, Námestie slobody 14, IČO: 00 318 442, o zaplatenie 7.773,97 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 22. októbra 2025, č. k. 10C/5/2025 -103, takto

rozhodol:

I. Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie vyššie napadnutým uznesením rozhodol tak, že prerušil konanie do právoplatného skončenia dovolacieho konania vo veci vedenej na súde prvej inštancie pod sp. zn. 14C/22/2021.

2. Predmetom konania v prejednávanej veci je vydanie bezdôvodného obohatenia žalovaným za užívanie nehnuteľnosti zapísanej v KN na LV č. XXXX, k. ú. A. ako parcela CKN č. 4857/8, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 587 m², ktorý je vo výlučnom vlastníctve žalobcu. Predmetný pozemok je zastavaný stavbou, miestnou cestnou komunikáciou, ktorá je vo vlastníctve žalovaného. V konaní vedenom na súde prvej inštancie pod sp. zn. 14C/22/2021 žalobca uplatnil nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za totožnú nehnuteľnosť, ale za obdobie predchádzajúce obdobiu, ktoré je predmetom konania v tejto veci (sp. zn. 10C/5/2025). Žaloba vo veci 14C/22/2021 bola súdom prvej inštancie zamietnutá a rozhodnutie potvrdenie odvolacím súdom vo veci sp. zn. 19Co/63/2024. Žalobca žiadal, aby súd prerušil toto konanie vedené pod sp. zn. 10C/5/2025 až do právoplatného skončenia dovolacieho konania proti rozhodnutiu Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19Co/63/2024 zo dňa 16.07.2025.

3. Zo spisu súdu prvej inštancie pod sp. zn. 14C/22/2021 súd prvej inštancie zistil, že žalobca sa vo veci 14C/22/2021 domáhal voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia za užívanie nehnuteľnosti zapísanej v KN na LV č. XXXX, k. ú. A. ako parcela CKN č. 4857/8, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 587 m² za obdobie od 21.02.2019 - 21.02.2021. Krajský súd v Trenčíne rozsudkom č.k. 19Co/63/2024-282 zo dňa 16.07.2025 rozsudok Okresného súdu Prievidza č.k.14C/22/2021-214 zo dňa 12.03.2024 potvrdil. Dňa 10.10.2025 podal žalobca proti rozsudku Krajského súdu Trenčín č.k. 19Co/63/2024-282 zo dňa 16.07.2025 dovolanie. Keďže rozhodnutie dovolacieho súdu má význam aj pre rozhodovanie o nároku žalobcu v prejednávanej veci, pretože uplatňuje voči žalovanému identický nárok ako vo veci sp. zn. 14C/22/2021 len za iné časové obdobie, súd prvej inštancie konanie vo veci pod sp. zn. 10C/5/2025 prerušil a až do právoplatného skončenia dovolacieho konania vo veci vedenej pod sp. zn. 14C/22/2021.

4. Proti uvedenému rozhodnutiu podal žalovaný odvolanie. Žalovaný svoje odvolanie odôvodnil odvolacími dôvodmi zmysle § 365 ods. 1 písm. e), g) a h) zákona č. 160/2015 Z. z. Žalovaný namietal, že sa nestotožňuje s dôvodmi súdu, pre ktoré sa rozhodol konanie prerušiť má za to, že súdu prvej inštancie nebráni žiadna prekážka, pre ktorú by nemohol vo veci konať, pričom je to na úkor zásady rýchlosti a

hospodárnosti konania. Vzhľadom k tomu, že konanie v ktorom sa rozhodovalo v tej istej veci vedené na súde prvej inštancie pod sp. zn. 14C/22/2021 a na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 19Co/63/2024 už je právoplatne ukončené, pričom dovolanie je len mimoriadny opravným prostriedkom, ma žalovaný za to, že súdu prvej inštancie nič nebráni tomu, aby v tomto konaní konal ďalej a rozhodol. Prerušenie konania považoval za účelový prostriedok žalobcu v snahe dosiahnuť navýšenie úrokov z omeškania. Žalovaný navrhol odvolaciemu súdu aby napadnuté uznesenie zrušil v súlade s § 389 ods. 1 písm. d) CSP.

5. K podanému odvolaniu sa vyjadril žalobca s tým, že napadnuté uznesenie považuje za vecne správne. Uvádza, že predmetom dovolacieho konania je posúdenie dôvodnosti nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, a to k totožnému pozemku, ako je predmetom tohto súdneho konania, len v inom uplatňovanom období. Pokračovanie v konaní bez ohľadu na výsledky dovolacieho by bolo podľa názoru žalobcu v jeho neprospech. Žalobca tak zotrváva na tom, že je nehospodárne konať o tom istom nároku v ďalšom konaní, keď bolo podané dovolanie, nakoľko právne závery dovolacieho konania, ak by bolo dovolaniu žalobcu vyhovené, by boli pre súd prvej inštancie záväzné aj v tejto veci. Vzhľadom na vyššie uvedené žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

6. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

7. Podľa § 164 CSP, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

8. Citované ustanovenie predstavuje tzv. fakultatívne prerušenie konania, ktoré nie je pre samotné konanie nevyhnutné. Úlohou súdu je racionálne vyhodnotiť, či je potrebné konanie prerušiť s prihliadnutím na zákonnú požiadavku rýchlej a účinnej ochrany ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov. Pri rozhodovaní, či konanie podľa § 164 CSP preruší alebo nie, musí súd prihliadať aj na zásadu hospodárnosti konania a na právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov (čl. 2 a čl. 17 Základných princípov CSP). Preto by konanie nemal prerušiť, ak nepredpokladá, že vyriešenie otázky v inom konaní bude mať pre dané konanie zásadný význam.

9. Odvolací súd k námietke žalovaného v tom, že súdu prvej inštancie nebráni žiadna prekážka, pre ktorú by nemohol vo veci konať, pričom je to na úkor zásady rýchlosti a hospodárnosti konania uvádza, že prerušenie konania je svojou povahou výnimočným rozhodnutím. Súd k takémuto procesnému rozhodnutiu pristúpi v zásade vtedy, ak prebieha iné konanie (nielen súdne), v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie.

10. V tomto prípade je zásadnou otázkou, či je prebiehajúce konanie Najvyššieho súdu SR o dovolaní proti zamietavému rozhodnutiu odvolacieho súdu o tom istom nároku len za iné časové obdobie takým konaním, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie v tejto veci.

11. Odvolací súd zaujal v minulosti k prerušeniu konania z dôvodu prebiehajúceho dovolacieho konania stanovisko, že pokiaľ z ust. § 226 CSP vyplýva, že právoplatné rozhodnutie súdu je záväzné a v zásade nezmeniteľné, nemení na tom nič ani prebiehajúce dovolacie konanie a táto skutočnosť v zásade nie je dôvodom na prerušenie konania (uznesenie KS TN zo dňa 27.04.2021 sp. zn. 17CoPr/2/2021).

12. V tu prejednávanvej veci je zrejmé, že dovolaciemu súdu je v inej veci, avšak s identickými skutkovými východiskami (s výnimkou žalovaného obdobia), predostretá právna otázka dôvodnosti náhrady za zákonné vecné bremeno vzniknuté na základe zák. č. 66/2009 Z. z. a spočívajúce v práve umiestnenia stavby miestnej komunikácie na cudzom pozemku. Ako vyplýva z ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, v otázke dôvodnosti uvedenej náhrady je konštantne judikovaný záver, že zaplatenie náhrady za zriadenie vecného bremena predstavuje jednorazovú odplatu, právo na jej zaplatenie vzniklo zo zákona ku dňu 01.07.2009 vlastníkovi pozemku a premlčalo sa v lehote troch rokov od jeho vzniku (rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo/17/2019, sp. zn. 2Cdo/151/2020, sp. zn. 5Cdo/175/2019, sp. zn. 5Cdo/63/2021, sp. zn. 2Cdo/194/2018, sp. zn. 1Cdo/99/2019). Na týchto

záveroch je založené aj rozhodnutie odvolacieho súdu sp. zn. 19Co/63/2024 zo dňa 16.07.2025, ktorého napadnutie dovolaním považoval súd prvej inštancie za dôvod prerušenia konania.

13. Vychádzajúc zo záverov svojej skoršej rozhodovacej praxe uvedenej v ods. 11 odôvodnenia tohto rozhodnutia by odvolací súd nepovažoval napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie o prerušení konania za vecne správne. Zvlášť za existencie ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu v právnej otázke významnej pre vec, a to v otázke náhrady za zákonné vecné bremeno vzniknuté na základe zák. č. 66/2009 Z. z.

14. Výnimočnosť iného postupu v tejto veci, a teda dôvodnosti prerušenia konania spočíva v tom, že po nedávnom rozhodnutí Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 369/2025 zo dňa 24. septembra 2025 vznikla otázka ďalšej udržateľnosti doposiaľ ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu uvedenej vyššie. Ústavný súd totiž vo svojom rozhodnutí konštatoval, že: „Právny stav nastolený doterajšou judikatúrou a výkladom dotknutých právnych noriem nie je naďalej ústavne udržateľný. Sťažovatelia ako vlastníci pozemkov nedisponujú žiadnym z oprávnení vlastníka (nuda proprietas), ktoré tvoria obsah vlastníckeho práva v dôsledku dotknutej právnej úpravy a jej konštantného výkladu všeobecnými súdmi o nároku len na jednorazovú odmenu (navyše premlčateľnú v kontraste s nepremlčateľným vlastníckym právom), ktorú nemožno považovať za primeranú pre časové obdobie obmedzenia 16 rokov, za ktoré malo dôjsť k vysporiadaniu práv zmluvne. Bremeno kladené na vlastníkov z dôvodu verejného záujmu je tak neprimerané a nezodpovedá požiadavkám proporcionality. Jediným dôvodom hraničnej ústavnej akceptovateľnosti dosiaľ bola dočasnosť tohto riešenia, ktorá však nevyvíjala tlak na mestá a obce pristúpiť k zmluvnému riešeniu nežiaduceho stavu. Len opakovaná náhrada blížiacia sa k trhovej hodnote môže predstavovať nastolenie spravodlivej rovnováhy medzi potrebami verejného záujmu a vlastníckym právom sťažovateľov, teda viesť k ústavne aprobovateľnému stavu v právnom štáte.“

15. Otázka, ako sa budúca judikatúra odvolacieho súdu vysporiada s uvedenými závermi Ústavného súdu SR, tak vnáša nové svetlo do problematiky náhrad za vecné bremená zaťažujúcich pozemky pod stavbami miestnych komunikácií podľa zák. č. 66/2009 Z. z. Keďže sa jedná o problematiku, ktorá je z dôvodu identickej právnej otázky zásadnou aj pre toto konanie, predstavuje aktuálne prebiehajúce dovolacie konanie proti rozhodnutiu Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19Co/63/2024 zo dňa 16.07.2025 také konanie, do skončenia ktorého je dôvodné prvoinštančné konanie prerušiť, ako o tom správne rozhodol súd prvej inštancie. Prerušenie konania nie je v rozpore s hospodárnosťou sporu, pretože práve naopak, pokračovanie v spore pri aktuálne riešenej neistote v otázke ďalšieho vývoja judikatúry prináša zvýšené riziko vydania takého rozhodnutia, ktoré by z hľadiska ďalšieho vývoja judikatúry neobstálo. Tým by došlo nielen k zbytočným procesným úkonom, ale aj k zbytočnému navyšovaniu trov konania strán sporu.

16. Pre uvedenú výnimočnú okolnosť aktuálneho zásahu Ústavného súdu SR do doposiaľ konštantnej judikatúry Najvyššieho súdu SR bolo v tomto prípade výnimočne dôvodné prerušenie konania aj pre prebiehajúce dovolacie konanie. V prebiehajúcom dovolacom konaní proti rozhodnutiu Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19Co/63/2024 zo dňa 16.07.2025 sa totiž v prakticky identických skutkových východiskách sporu bude riešiť pre tento spor zásadná právna otázka, aktuálne dotknutá zásadným vývojom judikatúry.

17. Vzhľadom na uvedené dospel odvolací súd k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).